

maaske ikke under Forhandlingerne i Marts Maaned i Fjor var tilstrækkelig opmærksom paa, men som man senere er blevet opmærksom paa ved at følge, hvad der sker, og det er den grænseløse Spekulation, der finder Sted med Landejendomme. Jeg saa, at Husmandsorganisationerne havde dette Spørgsmaal fremme paa deres Delegeretmøde i Odense, og det er sikkert i højeste Grad betimeligt, at Lovgivningsmagten snart kommer til at beskæftige sig med det, thi den Maade, hvorpaa der nu spekuleres i Landejendomme, og den Pris, hvortil Jorden derved drives op, er langt over det normale. Og hvad der er lige saa slemt, er, at Køberne af disse Gaarde af-rækker dem, fordi alt, hvad der kan sælges, bliver solgt. Dette er naturligvis til stor Skade for Landbruget og i mange Tilfælde ogsaa til stor Skade for dem, der sælger, idet de, naar de er flyttet ind i Byerne og skal til at leve dér af deres Rentepenge, hurtigt gør den Opdagelse, at inde i Byerne er Pengene ikke af samme Værdi, som de havde troet, medens de var ude paa Landet. De bliver saa i mange Tilfælde hurtigt kede af den Forretning, de har lavet, og saa skal de søge tilbage til Landbruget og købe en Gaard. Det hele bliver i Virkeligheden kun til Fordel for nogle Spekulanter, som tjener tykt og bidrager til at skade hele Samfundet ved den Maade, hvorpaa denne Spekulation foregaar. Denne Spekulation er ikke mindst livlig lige overfor Gaarde med store Skovparceller. Saadanne Gaarde er stærkt efterspurte, thi dér er der noget for Spekulanten at lave. Det gælder for ham om, at den omtalte Bestemmelse i Brændselsloven bliver udnyttet efter alle Kunstens Regler. Man raserer alt, hvad der kan raseres, til høje Priser, og naar saa det er besørget, er Gaarden rimeligvis til Fals for den næste. Der findes nok i Skattedepartementets Cirkulære Bestemmelser om, at denne Skattefritagelse naturligvis forudsætter, at der ikke gives nye Afslag, naar de paagældende faar Udgifter til Beplantning, men disse Spekulanter gør sig vist ikke nogen som helst Samvittighed af, hvem der skal plante, i hvert Fald tror jeg ikke, de selv spekulerer paa dette, det lader de eventuelle nye Ejere om.

Der er i det hele, forekommer det mig, en Brist i disse Forhold, som nødvendiggør, at Administrationen bliver opmærksom paa dem. Forholdet er til Skade for Kommunerne og for Staten, som mister denne Skatteindtægt, og det er til overordentlig stor Skade for vort Land,

at hele dette Spørgsmaal i den Grad er givet Spekulanterne i Vold. Derfor vil jeg henstille, at dette Forhold bliver nærmere undersøgt af den højtærede Finansminister, maaske i Samraad med Indenrigsministeren, da de kommunale Skatter sorterer under denne og Kommunerne selvfølgelig i høj Grad er interesserede i, at dette Forhold bliver ændret. Jeg har ogsaa noget Haab om, at i hvert Fald den ene Side af Sagen, nemlig Forholdet med Spekulanterne, kan blive taget op til Undersøgelse, idet den højtærede Finansminister, da Sagen var fremme i Marts Maaned, henviste til et andet Cirkulære, som i sin Tid var udsendt af Skattedepartementet, hvori der udtrykkelig blev gjort Undertagelse for forøget Skovhugst, naar det kunde godtgøres, at den var sket i Spekulationsøjemed. Det vilde sikkert være meget ønskeligt, om det blev indskærpet Ligningsmyndighederne, at der blev skelnet mellem, hvad der var Spekulation, og hvad der er et naturligt Udslag af det Paalæg, som ved Brændselsloven lægges paa Skovejerne. Jeg vilde ønske, at denne Henstilling kunde resultere i, at de Merindkomster, der fremkommer som Følge af den ekstraordinære Skovhugst, blev underkastet den almindelige Skatteligning, altsaa ikke fik et særligt Tillæg, men blev underkastet den almindelige Skatteligning, for jeg synes, det ikke er rimeligt, at der baade gives de paagældende Adgang til at faa maaske 50 pCt. mere for deres Brændsel, naar der skoves i Aar ekstraordinært for 3 Aar maaske, og at de samtidig skal slippe med at svare $\frac{1}{3}$ af den Skat, de vilde komme til at svare, hvis Skovhugsten foregik paa normal Vis. Det er muligt, at dette ikke kan forandres, og det beklager jeg. Jeg vilde ønske, at det kunde være naaet. De paagældende vilde ikke kunne føle sig brøstholdne, hvis det kunde blive gennemført. I alt Fald vilde jeg ønske, at denne min Henstilling kunde resultere i, at der blev givet Ligningsmyndighederne Paalæg om at have Opmærksomheden skarpt henvendt paa, hvor man kan sige, at denne ekstraordinære Skovning, denne Rasering af Skovene, er et Udslag af Spekulation, idet Spekulanter opkøber Skovene og tager Avancen. Jeg henstiller dette, fordi man ude i Landet ikke kan forstaa, at man ikke skal have Adgang til at beskatte denne Spekulationsindtægt, medens Rigsdagen dog paa anden Maade meget vel har haft Øjet skarpt fæstet paa at faa de Spekulationsindtægter, der er fremkommet i disse Tider,